

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovendá, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó papa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 ft., félévre 2 ft. 50 kr., negyedévre 1 ft. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolvasó szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szombaton este és szombaton este.* Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, kigyó-utca 9. szám. Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Az év végén.

Irta: Gróf Zichy Nándor.

Messziről jövünk.

Mögöttünk egy év küzdelme van, s midőn mindenki számat vet önmagával, az új év napján nekünk is jól esik körültekinteni: megemlékezni arról, honnan jövünk és merre megyünk. Nem mintha eltévedhetnénk, mert hisz biztos kalauzunk nekünk az egyház, hanem azért, mivel tévedhetnénk, ha magunkkal lelkiismeretesen nem számolnánk.

Ennek a kis lapnak egész programja a legcsalhatatlanabb tekintéllyel van kiírva homlokzatán: „a katolikus törekvések előmozdítására.“ — Igen is, ebben különbözik minden más keresztény napi laptól.

Azért szeretem különösen ezt a lapot.

Megtelet-e feladatának? Abban a feleletben, melyet e kérdésre adhatunk le lehetjük a legnagyobb megnyugvást. A Fejérmegyei Napló becsületesen járult a katolikus törekvések előmozdításához és az az örökké emlékezetes képviselő választás, mely eminenter katolikus országgyűlési képviselővel ajándékozta meg a hazát tanúságot tesz erről.

Eltérnek még a politikában a leghit-

hűbb katolikusok nézetei is. A néppárt politikai eszméje nem bírta egyesíteni mind. De a miben eltérnek a nézetek, az nem a katolikusok törekvése. Az a politikai irány. Nem mondom a politikai törekvés, mivel az már nem a katolikusok törekvése, hanem a politikai pártok törekvése.

Egyéni meggyőződés az, hogy a katolikusok törekvésének egy pártban kellene tömörülnie: hogy a katolikus törekvésnek minden más törekvést háttérbe kellene szoritania; hogy minden újabb törekvést ennek kellene alárendelnie a katolikusnak, mert a hit és egyház érdeke nem csak hogy minden egyéb felett áll, de a nélkül a többiben sincs malaszt.

A nehézség nem az, hogy a katolikus törekvés eltérő; a nehézség az, hogy a többiben nincs egyetértés; hogy azt a mindenféle világi érdeket nem lehet mind elhallgattatni, mivel az iránt is nyilatkozni kell a politikai pártoknak; és hogy a polgári dolgokban teljesen egyenjogi nézeteket egyikünk sem akarja a másiknak alárendelni.

Hiába mutatnék a történetre, hiába a közel mult időre: hiába következtetjük, hogy a katolicizmus volt mindég e hazá-

ban a konzervativizmus, hogy az fogadtatta el a *pragmatica sanctio*t, hogy a forrongó állapotok, a dinasztiaival való új huzás mindég a katolicizmusnak kárúrá vált; hiába mutatunk a liberalizmus és separatizmus soha be nem váltott ígéreteire; a katolicizmusnak és egyháznak egyenlő szabadságot biztosító törvényekre és a közrel fél századig eltemetett autonómia: még azon örökké siralmas napok emléke, az egyházpolitikai törvények szentesítésének története sem győzte meg a katolikusokat mindegyikét arról, a minden egyéb feletti nagy nyomatéku igazságról, hogy jog védelmet csak is a korona tekintélye biztosít és hogy a katolikus örökös tartományokkal való kapcsolat, a magyar katolikusoknak a legnagyobb rokon-szenvet biztosítja.

Ezzel a helyzettel kell a „Fejérmegyei Napló“-nak, mint kiválólag katolikus lapnak számolnia.

Mi pedig, kik azt hisszük, hogy az igazság végre is érvényesül, ebben keresünk vigaszt.

Többet érünk, gyorsabban haladnánk, ha egy politikai pártban egyesülhetnénk: de hát utóbb a főérdek nem ez. A főérdek a hitélet, katolikus ontudat ébredése, a

Éjszaka van.

Irta: VASZARY GÁBOR.

*Hideg téli éjszaka van,
És ott fenn a csillagokban,
Csendes, lassú mozdulással
Arnyat vető nagy uszálylyal
Tépett felhő száll tova.*

*Fátyolából ki-kivillan
Ezer fényes, égő csillag,
Aranyködöt szórva széjjel
Az egész nagy mindenségen
Élőkön és temetőn.*

*Gondolkodom, eltűnődöm
Tépett szárnyu bus felhőkön . . .
Talán ez az élet képe:
Igy tűnik el összetépvé
Szél vihartól rongyosan.*

*Csillagok közt járunk egyre,
Vágyunk örök jóra, szépre,
De bármint közel járunk
El nem éri soha szárnyunk
A csillagos egetet.*

*A csillagraj ég ragyogva,
Fényt szórva sötét utunkra,*

*Mélyen léhas gyorsasággal,
Alig egy pár szárnycsapással
Semmiségbe eltűnünk.*

*El örökre, mindörökkre
Hírt, szerelmet elfeledve,
És nem térünk soha vissza,
Sem átok, sem áldó szóra . . .
Soha . . . soha . . . sohasem!*

Karácsony a műhelyben.*

Irta: Látics György.

Üdvözlégy hitemnek legszentebb ünnepe, emlékekben gazdag kedves karácsony! Megénekelték énekkel, megörökítették jótéteménnyel de mngasztos eszmédet kimeríteni nem tudták soha. 19 százada már, hogy bűbajos varázso-dat érezteted, hogy örömet viszesz gyermeknek öregnek szívébe és kedvesség nem csökkent, nagyobbodott, mert a mi örök életet biztosít számodra, az az égből földre szállt szeretet. Megszünhet-e valaha a karácsony? Nem, soha, mert igaz történeti tény marad mindenkoron, hogy az idők teljében egy Betlehem nevű városka mellett megszületett emberi testben a Messias! Istállóban barmok között, nem tényes

* Felolvasta a kath. legényegyletben 1896. decz. 26-án a szerző.

palotában, nem királyhoz illő biborpalástban; anyja volt Judea legnagyobb liliuma, a gondviselője egy szegény iparos, József, az ács. Iparos látta meg először a testbe öltözött szeretetet, iparos fogta karjaiba az Isten fiát s iparos érezte a legelső, a legszentebb karácsony örömet, minden más emberek, királyok, bölcsék előtt. Van-e karácsonya, öröme az iparosnak most, 19 száz évvel az első karácsony után? Nem habozom kimondani, a vallásos, istenfélő iparosnak van.

A felvidéken lakott Fekete Bálint asztalos mester. Nem tudta, mi az a szükség, kop-lalás, mert volt kérges két erős keze, szép üzlete, és istenben való erős hite. Két kedves bambó is fakadt, virult a család kertjében, egy kis fiú és egy kis leány. E két lilium és a ház békéje fölött egy igazi angyal virrasztott, örködött és ez volt a mesternek felesége. Történt, hogy a kis fiú egy éjszakán elköltözött oda fel a fényes csillagok fölé. Torokgyik ölte meg őt. Ez volt az első bánatos felhő a kedves család deris egén. Istenem, hogy lehervasztotta ez a halál, azt a másik bambót is. Nem volt többé játszótársa a kisleánynak, jövőbe vető reménye a szülőknek. Egy bajt sokszor követi a fájdalomnak egész láncolata.

Itt is ugy történt. Fekete Bálint érezte ezt, megsuhintotta lelkét a következő bajok lehelete. Elvesztette kedvét a munkára. Nyomában jött a többi baj; felesége ágyának esett és két hónapi küzdés után letették abba a földbe, honnét erre az életre nincs többé vissza-

katholikus törekvések, melyek ha különböző politikai pártokban ezét oszlanak, végre mégis, ha majd tisztán egyházi, tisztán hitbeli kérdés felett kell döntenet, szükségkép egyesülnek; mert az már megszűnik katholicusnak lenni: ki hitét és egyházát pártpolitika által hagyán háttérbe szorítani és fegyelmeztetni.

A „Fejérmegyei Napló“ mondhatja, jó harcot vívtam.

Az a katholicus élet, mely Székesfejérvárt fejlődött, a katholicus öntudat azon nyilvánulása, melynek Székesfejérvár volt a színhelye, a mult év legdicőbb emlékei egyike és attól a „Fejérmegyei Napló“ sem volt idegen.

Igen is, legyünk azon, hogy ez az öntudat még csak erősödjék: és tisztázzuk a nézeteket: legyünk rajta, hogy mindinkább egyek legyünk: és változva álljunk ki az akció — a katholicus védekezés, a honmentő küzdelmek terére!

— **Diplomaták a pápánál.** Mint Rómából sürgönyzik, a pápa a hó 29-én kezdte fogadni a diplomáciai testület tagjait az új évi üdvözlések átvétele céljából. Ő szentsége első sorban Revertera gróf osztrák-magyar nagykövetet, mint a diplomáciai kar doyenjét fogadta.

— **Az új főispán.** Már abban az időben, mikor báró Fiáth Miklós volt főispánt megválasztották budaikon képviselőnek, a főispáni állásra báró Fiáth Pál, a főispán testvérese hozatott kombinációbba. Ez icő óta Fiáth Miklós báró megkapta fölmentvényét; a várostól diszpolgári okmányát; Dobó igazgatótól diszcoladást és sok más ehhez hasonló bucsu ajándékot, de az új főispán kinevezése mind ez ideig késik, jelölés annak, hogy a minisztériumban éppen nem tartották bevégzett

dolognak báró Fiáth Pál kinevezését. Éppen ez a késlekedés szolgál legerősebb támogatójának a hírnek, hogy főispánna nem Fiáth Pál báró, hanem, a mint régebben is hallottuk, HUGONAI BELÁ gróf kömlödi birtokos fog a mi főispánunk lenni. Értesülésünk utjabban a „Komáromi megyei Értesítő“ legutóbbi száma is megerősíti a következő hírével: „Fejérmegye, új főispánja. Hitelt érdemlő helyről értesülünk, hogy HUGONAI BELÁ gróf kömlödi birtokos Fejérmegye és Székesfejérvár város főispáni állására kombinációbba vétetett és hogy kinevezése a közel jövőben publikálni fog.“

Hugonai Béla grófról a következőket irhatjuk: A kombinációbba vett főispánjelölt fejérmegyei születési. Tényen volt atyjának birtoka, de azt sok egyéb jószággal nagy atyja adóssággal terhelte, atyja pedig eladta. Hugonai gróf atyja után nem örökölt vagyont, de tanulmányai végeztével az Első magyar általános biztosító társasághoz ment, hol tehetsége és szorgalma az életbiztosítási ügyosztály élére nyitott neki utat. Mintegy nyolcz évvel ezelőtt dugszagad nagynénje általános és egyedüli örökösévé tette. Akkor lemondott hivataláról és Komárom megyében Tata szomszédságban Kömlödön vásárolta meg a Pázmány-féle kastélyt s évenként itt szokta tölteni a tavasz utoljárt és a nyarat. Neje Simontsits Bella urnó, ritka női erényekkel megáldott urasszony, aki minthogy gyermekei nincsenek, jótékonyágban leli legnagyobb örömet.

Szapáry gróf miniszterelnöksége alatt a zirczi járásban lépett fel kormánypartí programmal, de néhány szavazattal kisebbségben maradt. Ez évben nem akart részt venni a politikai küzdötérben a választások idején nem is volt itthon. Az egyházipolitikai nemtelen küzdelmekben semmi része, ha főispánágot vállal egyedül azért, hogy foglalkozása legyen és hogy használhasson vármegyéjének és a társadalomnak. A gróf feltűnő férfi szépség, élete javában, mintegy 44—45 éves, kelleme, szelíd modoru, élözékeny egyéniség, a grófnő pedig ritka szellemű jótékony lelkű urnó, aki élénk részt venne Fejérvár jótékony ügyleteiben.

— **A pápa új verse.** Párisból írják, hogy XIII. Leó pápa, kinek nevével az egyház történetén kívül az irodalom történet is emlégetni fogja, a reimsi püspökségnek jubileumi ünnepére verset írt a francziákhoz. VIVAT KRISTUS, QUI DILIGIT FRANCOS, ez a vers czime A sztrófák Horatius Carmen seculare-ja mintájára készültek. A francziákat dicsóíti benne, magas, ódai szárnyalással. Ime két strófa szószertint való prózai fordítása:

Teutonok fegyvereitől Chlodvig elesett, látván, hogyan menekülnek övéi a veszedelem elől, ég felé fordítja tekintetét: »Ó Isten — mondja — tedd, hogy Klotildom sokszor forduljon imáiban Jézóshoz, segits meg engem, ha segítségem gyorsan és hatásosan érkezik, neked szenteltem egész életemet!«

A vers Langeneux bitoroshoz van intézve, a ki holnap a reimsi székesegyházban fel fogja olvasni.

— **Fölmentett főudvarmester.** József főherczeg főudvarmesterét Vécsey Sándor bárót, a király „saját kérelmére s hű és eredményes szolgálatainak elismerése mellett, legkegyelmesebben“ fölmentette.

— **Változás a kultuszminisztériumban.** A vallás- és közoktatásügyi minisztérium vallásügyi osztályát, a mely eddig Ivánkovics János osztálytanácsos vezetése alatt állott, a jövőben ketté fogják választani s az ügyosztályt két osztálytanácsos vezetésé alá helyezik. Az első osztály feje és a csoportfőnök gróf Széchenyi Miklós jaáki apát, a másik osztálytanácsos pedig Várady Árpád, a csanádi püspök titkára lesz, a kinek kinevezése már a legközelebb meg fog jelenni a hivatalos lapban. Az ügyrendet részleteiben ugyan még ki nem dolgozták, a változást azonban az teszi okadatoltá, hogy a kultuszminisztériumban megszaporodik a vallásügyi osztály tenni valója a kongruakérdés rendezésével és más egyházi ügyek elintézésévei.

— **A pápa költségvetése.** Noha már több, mint negyedszázada, hogy a pápának véget ért a világi hatalma, azért a pápai udvartartás költségvetése még mindig nagyobb, mint sok kis fejedelemségé, XIII. Leó pápa a jövő évré 7 millió lírára irányozta elő a bevételeket és kiadásokat. A bevételek forrása — mint ismeretes — a hívek pétérfillér elnevezés alatt gyűjtött adományai, a kiadások pedig főbb besztásban a következők: A nunciatusok és általában a pápai diplomáciai költségei összesen egy millió lírát tesznek ki. Egy másik millióba kerülnek a bíbor-

térés. Hiába volt minden esengés, könyörgés az Eg Urához, a rideg való ott állott a mester előtt. Mije maradt neki a tündér szép boldogságból? Az ő bánattal terhelt szive és egy sápadt, kislit szemű kis leány, szomoró emlékeztető a boldog szép időkre. Ilyen körülmények között ütött be karácsony hete. A mi pénzük megtakarított fillérek valának, elvitte a patika, orvos, alig pár krajczár s annak is vége lesz, mielőtt földre szállana a kis Jézus. Pedig ugy dobog a leánya szive, mikor látja a fényes kirakatokat, aranyos játékokat, oh milyen szépek lehetnek azok a zöld karácsonyfán csillogó gyertyácskák között. Merő ábránd hű reménye az ártatlan gyermeki szivnek. Álmodozásában apja zavarja meg: kedves leányom, szól az apa, a mitől apai szivem anynyira fél, az bekövetkezett — estére nincs egy falat kenyérem, egy krajczárom sem; a kikben hittem, reméltem, durván elutasítottak, nincs most irgalomfillér a szegénynek, mikor anyni a kiadás. Ezt mondták jó barátaim. Hanem azért ne sirj kis leányom — folytatá reszkette az apa — az emberek elhagytak valamennyien de nem hagyhatott el bennünket a szegények Istene Imádkozzál, majd meghallja azt az Isten odafönn. Kérd elköltözött anyádát, hogy járuljon oda a kegyelem trónjához éretted és én érettem. Többet nem mondhatott. Sirt, az az edzett munkás, anyni bajnak tapasztalója. Könyözött. Mert hiszen szomorú ott a karácsony, a hol még kenyér sincs, nem hogy fényes ajándék volna. A kisleány felzokkolt és ment ki a szababba, arra a helyre, a hol annyit könnyezett, a temetőbe. Ott sirta el imáját, a néma földön, a holt tagok fölött anyjához intézve eső tohását. Majd betért a templomba, a

Mária kép elé, hogy az árvák anyját eső szivével megindítsa. Bánatában nem is vette észre, hogy egy asszony, mint árnyék mindenüvé követte. És a kis leány megkönnyebült távozott, hitt, remélt. Az asszony is hazasiertett, eleget tudott s ha köből lett volna is szive megindult volna azon a kis leányon. Ez az asszony pedig nem volt más, mint annak a községnék jótékony urnója, őrzőangyala. Ha most belépnél a jámbor asztalos kis lakásába, ott találd a menyországot földre varázsolva. Mennyi öröm, ujjongás a gyermeknél, melkora a megelégedtség a munkás apánál. Mond, ki okozta ezt, az a kisdéd, a kis Jézuska, ki tudja, mi a hideg istálló, a nyomor s születésének ünnepén örömet hoz a suttott lelkekbe. Van hát karácsony az iparosoknál; van a jámbor, istenfélő műhelyekben.

Ez is vigasztaló kép a nyomorban. De valljon boldog-e az a sok ezer iparos, mind kiket két kezük munkájára utalt a gondviselés, az élet sora. Azt mondom, boldog; igen még az is örül, karácsony ünnepén, kibn nincs semmi idealizmus, hanem a 2x2 hideg rendszerével számítja az életet és a pénzt mondja a boldogság alapjának. Kifürkészhetetlen az Istennek tudása, ki különféle eszközökkel, de ugyanazon célra vezet. Ezt így, a másikat más eszközkel, de biztosan elvezeti ahhoz, a magasztos eszméhez, hogy a karácsony a megtestestült szeretet ünnepe, egy nyugalom pont, mely édes minden embernek, ki hisz Istenben és az ő egyezföltő Fiában.

Soha anyni sürgést-forgást nem látunk, mint karácsony körül. Ki még az utcára, minden bolt felirata ez: karácsonyi ajándékok nagy választékban. A mit az üzleti szellem já-

tékszerekben produkálhat, azt mind megtaláld egy tözsdé üzletben. Ki gondolna most a napi szükségletekre; a mit a szeretet csak kitalálhat, azt mind megvalósítva látod a boltokban. Pedig a szeretet — a szentírás tanúsága szeriut — találekony, kimerithetetlen. Látjuk is, hogy a vasipar, rez, caerép, bőr mind versenyre kel s egymást felülmulni törekszik a karácsonyi ajándékok izlésén, meglepő, czélszeriú kiallításában. A betlehem-i istálló ezerféle variációjában szerepel Mária, József, a pásztorok ott láthatók fényes öltözetekben, a kisdéd Jézus körül. Az ujságok tele vannak czikkekkel, mások talán megrugdalták azt a Jézust s annak tagjait, most ihletett szoval magasztalják a Názáreti Jézus születését; így kell ezt most tenni, így illik ez karácsony ünnepén. No iszen majd adnának az előfizetők, ha még a karácsonyról se írának ilyenkor az ujságok. Egész könyvet nyomtatnak ilyenkor. Versek, gyermekneknek, felnötteknek, képes könyvek a 3 éves tól egész a felnötött korig, mindenféle ábrázatot, embert, majmot, kutyát, egy sereg házi állatot, még a betiket is fölűntetik. Egy másik polczon regények, utileírások, mesék, tudományos könyvek a legtarább változatban; miért, mert karácsony van, mert ha most nem, akkor soha se kelnek el. A pósta soha annyit nem szállít, mint karácsonykor, van ott mindenféle, tolakodó ujságok, hirdetések; étvágyat csiklandoztató fűszeres kolbászok, sonkák — egész le a hájas pogácsáig; csak ugy görnyed a póstás alatta. Hogyne, hiszen karácsony van. A vasutak tömve vannak utasokkal, katonák, diákok, mesterlegények, látogatásba menő rokonok és ezerféle más; hiszen karácsony van. A tudomány csarnokai becsukódnak egy jó hétre, a diákok

nek-kollégium, a kongregációk, a más jövedelem nélkül levő érsek stb. A többi pénz a pápa a testőrségnek, a kamarai hivataloknak, a szolgáloményzetnek stb. költségei emésztek fel.

Kögyűlés a megyénél.

Tegnap kedden délelőtt 10 órakor Fejérmegye törvényhatósági bizottsága kögyűlést tartott. Az elnöki széket a főispáni állás üresedésére a belügyminiszteri megbízás folytán Huszár Ágost alispán foglalta el. A gyűlés megnyitása után Szűts Artur főjegyző felolvasta a belügyminiszteri leiratot, melyben tudatja a kögyűléssel, hogy a király báró Fiáth Miklós főispánt állásától saját kérelmére felmenté.

A bucsuzás.

Huszár Ágost alispán ezután ajánlotta a kögyűlésnek, hogy eljuttassa a gyűlésnek a főispánt, hogy jelenjen meg a gyűlésen s a törvényhatóság bucsuzzon el tőle. A köldött-ség tagjai: elnök Károly János kanonok, gróf Nádasdy Tamás, Kenessey Gyula, Molnár Béla, Pick Gyula, Szűts Artur, Urházi Sándor.

Miután a köldött-ség néhány percz múlva megjelent a gyűlésen a leköszönt főispánnal, Huszár Ágost alispán tartott bucsuzó beszédet a tiszttakar nevében. Beszédében köszönetet mondott a távozó főispánnak a tiszttakar iránt tanúsított jóindulatáért s néhány hatalmas dicséret bók után a beszéd végét ért. A vármegye közönsége nevében Lits Gyula a vaáli kerület országgyűlési képviselője bucsuzott el, kiemelte a bucsuzavakban, hogy a főispán sohasem tett többet a politika terén, mint a mennyit meggyőződése mondott s szemrehányás gyanánt mondja, hogy itt hagyja báró Fiáth Miklós a megye közönségének bizalmát és tiszteletét.

E beszéd végével a bucsuzó báró Fiáth Miklós mondá el a mondókáját rettentően földicsérőn a szabadelvűséget, melynek zászlaját — mint ő mondá — mindig fenn lobogtatja s mely egész életén át meggyőződése volt.

A törvényhatóság türelemmel hallgatta végig a bucsuzó szavakat, s csak néha egy-egy nagyobb szabadelvűséget dicsérő rész után hangzott az éljen néhány liberális ajkáról.

könyvei is nyugodtak most pihen a gazda és tanzer, hiszen karácsony van. Még törvényt se faragnak e napokban fönt Pest-Budában, hazatér otthonába mindenki, örülni a kicsiny nép örömeinek, hiszen karácsony van.

Hát a műhelyek! Istenem micsoda lázas munka folyik mindenütt. Csakugy porzik kora reggeltől késő éjfélig, hja, — karácsonyra mindennek készen kell lenni, ha török, ha szakad. A legények úgy bánik most a mester, mint a cukros süteménnyel, nagy a munka, szorit a szükség, ráérnek még új év után is toghegyről beszélni.

A gyárak kéménye is némán mered az égbe. Nem zuhol, zakatol benne senki és semmi. Pihen a munka fia és ha talán egész évben nem volt igazán boldog pillanata, — most van. Most érzi csak igazán, hogy ő nemcsak gép, eszköz a hatalmasok kezében, hanem szívvel lélekkel bíró apa, kinek szívverése ma hangosabb, öröme mélyrehatóbb, mint máskor, bármikor.

Hát aztán érdemes ennyire megbolygatni a társaságnak rendjét, hát aztán jelent ez valamit az év rendes végében, hogy így karácsony táján megpezdül az élet és nyomában pénz is áll a hához. Ez mutatja, hogy a szeretet Istenre szállott le égből a földre, mert ekkora változást nem okoz semmiféle diadal, ünnep, potentia, hatalmaság. Ezt okozta eddig századokon át karácsony ünnepe; van-e hát a műhelyben boldog karácsony? Van, soha annyi pénzt nem keres a mesterember, egy azon időben, mint így karácsony táján. Arra azt mondhatja valaki, hohó uram, mit beszél ön a karácsony örömeiről? Pénz uram, pénz... ezért

Megtörtént tehát ez is. Báró Fiáth Miklós most már elhagyhatja Székesfejérvárt és a főispáni állását s mi is örömmel mondjuk: Isten vezérelje!

Bizottsági tagok választása.

Az egyik érdekes pont a bucsuzás volt. A másik mely a gyűlésnek érdekességét kölcsönözött öt közigazgatási bizottsági tagnak választása volt a kilépettek helyébe. A kilépő öt bizottsági tag volt Kenessey Gyula, Dettrich Zsigmond, dr. Pick Gyula, Verebi Vég h István és Koller Tivadar.

A gyűlés nem mutatott semmi harcias hangulatot, melyből egyik vagy másik kilépettek teljes eljétére lehetett volna következtetni. Nem esoda, hisz alig néhány napja hogy elmúlt az emberiség legnagyobb béke ünnepe a karácsony. E nagy béke ünnep érzetének utolsó akkordjai meg ott voltak a szivekben, a gondolatokban. Még leginkább Pick Gyula ellen akart egy kis íjesztetés lenni, hogy csak 84 szavazatot kapott.

A titkos szavazás eredménye lett: Kenessey Gyula 94, Dettrich Zsigmond 94, Verebi Vég h István 90, Koller Tivadar 90 és dr. Pick Gyula 84 szavazatot kapott.

A megyei árvaház ügye.

Türelemtől ölt hosszú időre van szükség, míg Fejérmegye törvényhatósága valami elhatározásnak végére jár. Ennek leghegységesebb ténye a megyei árvaház felépítésének ügye. Elhatározta a kögyűlés pár évvel ezelőtt, hogy árvaházat épít, melynek költségeit pótdadó útján hajtja be. Ez szép dolog! Elhatározatot tehát s ma már talán egy éve annak s még is hol vagyunk. A pótdadó még most sincs jóváhagyva a miniszter által. Az árvaház helye határozatot el még csak a mai kögyűlésen. Mily lassuság ez!

Az árvaházi bizottság előterjesztette az ajánlatát az árvaház helyére vonatkozólag. Három kérdéses telek volt tehát: Pákozdon, Velenczén és Martonvásáron.

Pákozdon a gróf Zichy-féle kastély, mely azonban régi épület s így azt újra kellene építtetni, hogy árvaháznak megfelelőhessen, ez tehát elvetetett.

A másik felajánlott hely Velenczén van. Itt azonban a tő közelsége miatt, melynek

igazolása az árvaházi lakók egészségére ártalmas lenne, szintén nem volt elfogadható.

A harmadik telek mely minden tekintetben megfelel a követeléseknek — Martonvásáron van. Ezen telek felhasználásával azonkívül, hogy a tulajdonos József főherceg ingyen adja, még más kedvezmény is van. Ugyanis Martonvásár község nagyobb összeggel hozzájárul; a déli vasut igazgatósága az építő anyagok szállításával nagyobb engedményt ad; a sóskúti közbánya közelsége és hogy a boltai téglagyár olcsóbban adja az építéshez szükséges téglát.

Ezen előnyök után jónak látta a kögyűlés tehát elhatározni, hogy az árvaház Martonvásáron lesz építve, és a telek átvételére és felmérésére felügyelésre küldte a kögyűlés az alispánt és a tiszti főügyészt. Ismét tehát több egy lépéssel. Majd csak végére jutunk.

Próbb ügyek.

A Fejér—Zichyfalvai vasut állomáshoz, mivel ott újabb állatrakodó építését engedélyezte a miniszter, állatorvosi szakértőnek kinevezetett Reichman Miksa járási állatorvos.

A Torda-Aranyos vármegyei jégkárosultak; a Sopron vármegyei Himod községi tűzkárosultak; a Romániában levő Craiova községi rom. kath. iskola fenntartási költségeire és a Gömör-Kishont vármegyei Sebespaták községi tűzkárosultak javára megengedett Fejérmegye területén a könyör adomány gyűjtés.

Vasvármegye, Sopron város, Zolyomvármegye és Maros-Torda vármegye az ezredéves kögyűlés jegyzőkönyvét meg küldte a törvényhatóságnak. Elhatározatot, hogy Fejérmegye hasonlóan megküldi a diszkögyűlés jegyzőkönyvét.

Szebenmegye közönsége átiratát melyben az utazó úgnyököknek az ismét eladással nem foglalkozók házalásszerű felkeresésétől leendő tiltását kéri a kereskedelmi minisztertől a kögyűlés pártolólaj ferjeszti fel a miniszterhez.

A belügyminiszter utasította a megye közigazgatását, hogy gőzfertőtlenítő gépeket szeressen be.

Ezen gépek tudvalevőleg még nincsenek teljesen megpróbálva s azok működő képessége csak részben biztos, ezért, meg a pénz hiánya folytán is a közigazgatás ez utasítás visszavételét kérte a minisztertől, de ezt a belügy-

dolgozik lázas sietséggel a munkás, mindegy; de örömeinek oka mégis a karácsony, mert ha nem volna karácsony, nem volna annyi munkája, fülkopnék az álla, nem volna pénze és nem örülne karácsony ünnepén. Ugy-e t. hallgatóság, utoljára is karácsony hozza küszöbére a mesterembernek a szerencsét, akár tagadja, akár megvallja.

Csakhogy t. hallgatóság, ennek a karácsonynak, ennek az örömeinek hamar vége van, ez a bibéje. Mert bizony ennek az örömeinek is hamar megjön a maga bójtja. Az a pár hatos elmegy pasztára. dióra, mákra, mézeskalácsra, jön az ujesztendő, melynek egy pontja nekünk nagyon kellemetlen, a számlák ideje a számadás órája. S az, ki abba a pár hitvány forintba tette bizalmát, bizony keserűen csalódik. Nem, nem ilyen öröm kell minékünk. Ha ez volna a karácsony magasztos jelentősége, ez ránk kin, gyötrelm volna inkább, mint igazi boldogság. Ha valakit meg akar verni az Isten, először gazdaggá teszi, s aztán dönti a nyomorba. Ez a legégetőbb kin, lehullani a magasból a mélységbe, a gazdagság aranyhegyéről a nyomor tágongó üregébe. Nem, ez az igazi boldogság, a valódi karácsony. Hát melyik az?

Mikor a Jézusunk leszállott a földre, lemondott az ég örömeiről, s porba, istálóba alázta magát. Segítségére sietett az embernek, ki a bün rabigájában szinylődött. Ez volt a világ legnagyobb felebarát szeretete. — Te boldog akaraz lenni s nem akarod szeretni felebarátodat? Csalfa remény; nézd, lehets-e egymagadban boldog? — soha! Vagy szereted az Istent — s boldog vagy, de látod már ketten vagy-tok, Isten és te — vagy szereted felebarátodat

— vagyis Istent az ő hasonmásában — s akkor is boldog vagy, de megint ketten vagytok — te és az Istennek képmása — a te ember-társad.

Nézd végig a karácsonynak örömbenúzó hajlékait, mindenütt ezt a képet találod föl. Oh hogy remeg az anya, mikor kis gyermekének gyönyörű szemében megcsillan a karácsonyának rezgő világa. Ez a család öröme, karácsonyfája; nézd meg az árvaházakat, intézeteket, szeretethelyeit, bölcsődéket, hol az irgalmasság anyjalai dolgoznak, a megértesz engem, hogy felebarát szeretet nélkül nincsen itt minálunk boldogság.

Ott vannak a kórházak, azoknak is van karácsonyuk. Nem csillog a fenyűfák galyain a gyertyavilág — aranyos szalag nem futja körül azt; miben áll hát az ő karácsonyuk; a szívben kél ki annak fája, s gyümölcseit a beteg élvezi. Az a gondos irgalmas néne ezen a napon kimeríthetetlen jótéteményekben. Ide egy kötet, borogatást, szeliden, fájdalom nélkül — azért a kiadéd Jézusért; oda egy biztató szó, — hiszen a szeretet istene jött el e napon, nem szabad most busulni a betegnek sem; s ott áll, — ott virraszt a Krisztus jegyese és a haldoklónak fülébe se susoghat mást — szeresd azt a kedves kis Jézuskát, hozzája mégysz, ne félj, remélj!

Szeretet ünnepe a karácsony mindenfelé. Neked is az, iparos testvérem. Dolgozik, izzad a munkában, de mikor eljő az est, félredobja munkaeszközét; nyugalmnak, az örömeinek estéje ez. Előveszi ünneplő ruháját, s elmegy meglátogatni azt a barátját, kit a hideg sziv csak jótéteményeieiről szeret, az Istent a maga

miniszter nem adta meg, hanem ismételve a gépek beszerzését követelte. A közgyűlés ezt tudomásul vette s ez értelemben határozott.

A vármegyei mezőgazdasági bizottság szabályrendelete tudomásul vétetett, ugyiszintén az építkezési szabályrendelet is.

Pusztai-Ujfalunak Zichy-Ujfalura leendő átváltoztatását gróf Zichy János kérelmére elhatározta a közgyűlés.

Sárkeresztur a székesfejérvár-sárbogárdi vasutépítésre 5000 frt, Pákoz a bicskei vonalra 30000 frt és Pátka község szintén a bicskei vonalra 5000 frtnyi segílyt szavazott meg. E határozatok a törvénynek megfelelően hoztattak, tehát tudomásul vette a közgyűlés.

Duna-Adony község 19.000 frt segíly felvételét határozta el, mely összeg részben az adony-szabolcsi vonalra megszavazott segíly törlesztésére fordítandó. A közgyűlés jóváhagyta.

A jegyző nyugdíj választmány előterjesztette a jegyzők azon kérelmét, hogy ők szintén részesüljenek a millenium alkalmából nyugdíj-kedvezményben. A közgyűlés megszavazta a 3 évi nyugdíj-többletet.

A vármegyei szolgák, mint rendesen, most is beadták a kérvényüket fizetésük javítása tárgyában, azonban, mint rendesen most is elutasították.

Szent-Ágota községnek Sárkereszturral leendő csatlakozása elhatározatott. Ezentúl tehát Szent-Ágota mint Sárkereszturhoz tartozó pusztá szerepel majd a közigazgatásban.

Több érdektelen ügy tárgyalása után a közgyűlés háromnegyed 12 óra felé ért véget.

Karácsony ünnepe.

A szent karácsony napja a keresztény vallás legmagasabb ünnepe Jézus születésének évfordulójá. Lelkünk gyönyörrel és áhitattal télik meg, midőn ott állunk a karácsonyfa előtt, s hálaimát zeng ajkunk, midőn kigyulladnak az apró viaszgyertyák. De az örömet mindig lépten kíséri a szomorúság. Az élet gyönyöreit élvező gazdagok mulatozásait mint egy örökös árny kíséri a szegények nyomorúsága. Sokan nem veszik észre ezt, sokan nem gondolnak karácsonyi örömeik között azokra az éhező szegényekre, a kiket a tél hidege gyötör akkor, midőn mi dus asztalnál ünnepeljük a Megváltó születését. Annál nagyobb dicséret illeti meg azokat, a kik e szent napon kétszeres szeretettel fordultak a szegények felé hogy a nagy örömeikben őket is részesíthessék. Tudósítóink a megye több részéből küldtek hozzánk tudósításokat a ne-

házában. Talán már hónapok óta nem látta belsejét — most elmegy, üzi hajtja őt egy titkos érzés, huzza őt egy búvós fonál — a még teljesen ki nem hiült szeretet.

Rendnek kell lenni a háznál karácsony napján, — megy az egész házi nép, — mester, legény, inas. Megtelik áhitattal a lélek, — Isten emberrel összekapcsolva — az ima, a lélek teljes kiengesztelődésében, — boldog vagy Istennek teremtménye! Nem követlek tovább, — hiszen te boldog vagy meleg otthonodban, melynél derűsebb csak a lelkeidben lobogó szeretet. Hanem máshova tekintek.

Kint söpri a havat a metsző téli szél. Ember, állat, fedél alá menekül. Nem utazni való idő ez, de mégis, mintha a fehér hólepel fölött dobogó léptekkel egy fiatal ember haladna. Meglátszik, hogy küzd a hóviharral, — arczán megfagy a köny, nem az öröme, a bánatnak, a busogásnak könye. Felsóhajt, — feléz a csillogó ég, mintha onnan várna egy új szabadító ebből a kegyetlen időből.

Egy-zerre megvilan a szeme; messziről világ tűnik szemébe. Előre! Beér a városba; mily gyönyörű látvány tárul szemei elé. Mindennütt csillogó ablakok, örömtől sugárzó arczok; nem is mer bekopogtatni, hogyan zavarja meg a száműzött panaszával a kis Jézuska sz.

messziről emberek jótékonyaságáról, a melyért fogadják a szegények nevében igaz közönetünket.

A „Ferencz József“ nőnevelde 24-én este fényes karácsonyi ünnepélyt tartott. Amit a nyomtatott program igért, azt várakozáson felül megkaptuk: a gyönyörű allegorikus színjáték, a pástordal és a karácsonyfa-ének visszavarázsolta élénk gyermekkorunk tündérvilágát, a természet meghódolása a kiaded Jézus előtt fölemelte lelkünket s könnyeket esalt a nagyszámmal megjelent intelligens közönség szemébe. Kampis Emilia tűnt ki különösen remek sóló énekével a seráf szerepben, a precíz ének Vid a Dezső intézeti énektanárt dicséri, ki a növendékek énekeit zongorával kísérte. A program után Szuboric Jenő kanonok, az intézet igazgatója hatóságos szavakkal esetelte az ünnepély jelentőségét s megköszönte a növendékeknek, hogy a szent estét ily egyszerűvé tették közreműködésökkel. A díszes közönség soraiban ott láttuk városunk országos képviselőjét Kalocsay Alánt s egyházi és világi honoratiorokat.

Sikerült ünnepély folyt le Karácsony estéjén a felsővárosi ovoda helyiségében. A vendégek és szülők ovodába járó gyermekeikkel egészen megtöltötték a tágas termet. Az ünnepély 4 órakor vette kezdetét, midőn Tamás Vilmos elnök szép beszéddel nyitotta meg azt. Elragadó látványt nyújtott a gyertyák özönével elhalmozott gazdag karácsonyfa s az ártatlan lelkek arczán letűkrözött boldogság. Jelen volt Prifach József, pápai praelatus, nagypópst, az ovoda nagylelkű jötevője is, ki nem egy szegény gyermeknek arczáról törülte le jótékonyaságával a fájdalom könnyit s tette emlékeztetéssé a Karácsony estét. Az ünnepély végeztével minden egyes ovodás gyermek kedves karácsonyi ajándékban részesült. Méltó elismerés illeti meg Szöllösy Etel kisasszonyt, az ovoda vezetőjét, ki a gyermekek jól betanított szavalaival s énekével kedves örömet szerzett ugy a szülőknek, mint az egybegyűlt vendégeknek.

A nemeslelkű Zichy Ödön gróf a Hatvan-pusztai szegény iskolás gyermekek ré-

estéjét. Kopott, rongyos öltözetét összébbvonja hát didergő tagjain és keres, kutat; mig céljához ér, ráér kissé gondolkodni is, hiszen olyan jól esik neki most visszagondolni a gyermekkor ártatlan karácsonyára, mikor mindenki örül. Istenem, micsoda karácsony volt az, s milyen a mostani. Azóta, kiket szeretett, s kiket szerették, lenn nyugosznak a fagyos hantok alatt. Aldja mag őket az Isten. Valjon ki ez az ifjú hát, honnét jő és merre törekszik, kit ennyire megpróbál a szeretet Istenre. Most befordul egy utcába s megáll egy ház előtt, föltekint — arczán kigyull az öröm pírja, mert az volt arra a házra fölírva „katholikus legényegylet“. Nem száműzött többé — nem az elbocsátott segéd már — van meleg otthona, apja, testvére, s van karácsonyi ajándéka is. Ha nem hiszik önk, nézzenek rá erre a karácsonyfára nézzenek szét ez otthonban — ez menedékhelye annak a legénynek is, ki nem mehet tüzhelyhez, szerető szívek közzé — apa, anya közzé, hanem magányos óráiban, karácsony ünnepén is, idejön dicsőíteni a szeretet Istenét, megülni a magasztos ünnepet közös barátsággal, egymást lelkesítő szeretettel.

Tisztelet hallgatóság! Dicsőség ezért a magasságban Istennek, és békeesség a földön ilyen egyleteket pártoló embereknek!

szere karácsonyi ajándékképpen 50 forintot adományozott. Ez összegből Tónay Tivadar, a gróf gazdatisztje lábbelit és egyéb ruhaneveket vásárolt a szegény gyermekeknek, neje pedig kalácsot és tésztaneműket süttetett a szegény gyermekeknek. Az ajándékokat karácsony estéjén osztották ki az örvendő gyermekek-seregnek, a kik ének és szavallattal ülték meg karácsony estéjét.

Boldog napjuk volt f. hó 22-én az alsuthi iskolás gyermekeknek. A szatmári irgalmas nővérek óvodatérmeiben hatalmas karácsonyfa ragyogott száz gyertya lángjától, megrakva kedvesebbél kedvesebb ajándékokkal a kicsinyek számára. A mi gyermek szívek és gyermek-szárnyak örömet szerez, bőségesen kínálkozott Jézus fájáról. De nagy örömiük volt a szülőknek is a téli ruhákban, a melyekkel gyermeküket felöltöztette a fenséges család. Tizenhöz év, körülbelül negyven leány és óvodás-gyermek köszönheti a főhercegi családnak, hogy a téli hónapokban is szorgalmasan járhat az iskolába a szomszéd pusztákról. Jézus sugja a fenséges szíveknek ez irgalmas gondolatok: Jézus legyen örök jutalmuk érte. Mikor az ártatlan kis gyermekek a karácsonyfa körül térdelve imádkoztak a fenséges családnak, hogy a jó Isten áldja őt e meghálálhatatlan jóságukért és bőkezűségükért, buzgó imájukat bizonyosan szívesen vette az Isten.

A fejérmegyei Pázmándor ez évben Lyka Julia urhölgy nemes szívének jóságával tette örömmünneppé a szegényeknek a karácsony, Karácsony estéjén kastélyában szépen feldíszített karácsonyfa volt felállítva a szegény gyermekek részére. Körülbelül hatvan a gyermekét látott el a nemeszívű urnó teljes téli ruházzal és lábbelivel. De volt bőven sütemény és a gyermekek előtt olyannyira kedves édesség is is a karácsonyfán, a melyből valamennyien osztozkodtak. A gyermekeknek boldogságtól könyező szeme volt a legkétszertelenebb bizonyítéka annak az öröme, melyet a jótékony urnó nagylelkűsége szerzett a szegényeknek.

A sz.-fejérvári kath. legény-egylet karácsony másodnapján felolvasással és szavallatokkal egybekötött színelőadást tartott. Joachim Agostonnak, az ismert keresztény-szocialista írónak: „Aki másnak vermet és, maga esik bele“ cz. színművét adták elő a legény-egylet tagjai dicsérendő törekvéssel. A szereplők közül kiemelendőknek tartjuk ifj. Kern Pétert, ki Hóbel gyártulajdonos szerepét, Molnár Istvan, Gruber vendéglős, Lipp Katizsa k. a.-t, mint Ceilit és Wittner Nándort, ki Jean pinczér szerepével sokszor derűltégre hangolta a közönséget. — A színmű után Látics György alelnök lépett a felolvasó asztalhoz, s egyikét hallottunk a legszebb felolvasásoknak, mely érzékeny részleteivel felkereste a szívek mélyét, felolvasását sokáig elhallgatuk volna, mely daczára komoly irányának, néha mosolyt is esalt ajkainkra. A felolvasást különben lapunk tárczarovatában közöljük. A szavallatok is nagyon sikerültek voltak; dicsőség illeti az egylet vezetőit, különösen Velinszky Ferencz titkárt, ki lankadatlan fáradsággal a betanítás nehéz munkájára vállalkozott. Esti 7 órától 9-ig tartottak bennünket ott a derék iparosok, midőn Látics György a közönségnek megköszönte a szíves pártolást, a karácsonyfa ajándékait osztotta szét, s mi egy kellemes est emlékeivel távoztunk a pártolásra legméltóbb körtől.

Velenczén az irgalmas nővérek óvodájában a karácsonyfa ünnep f. hó 25-én d. u. tartott meg nagy érdeklő közönség jelenlétében. Az óvodások kis pásztorjátékokat adtak elő, melynek kezdetén a felállított Betlehem mögött kigyúlt — színes görögűz alakjában — a mennyei fény, a mely fényben nagy kiterjesztet arany-szárnyakkal a magasságban megjelent egy kis óvodás leány személyében az angyal, hirdelve a nagy örömet, bátorítva a megfélemlített

pásztorokat. Az atyák és anyák szemében örömkönyvek hirdették a megelégedést, a hálát és köszönetet, melyet a fáradhatatlan nővérek a legnagyobb mértékben kiérdemelték azon talpraesett és szabados ünnepélyért, melyet a kis ártatlanokkal bemutattak. De a kis óvodások fáradtsága sem maradt jutalom nélkül. Mert az ünnepélyen is jelenlevő és a játékoságban kifogyhatatlan Meszlény Benedek és Pálné ur-nők, a több mint száz gyermek között nagy mennyiségű diót, almát, süteményt, mézeskalácsot és más édességet osztottak ki. A kis gyermekek imáját hallgassa meg az isteni gyermek barát a bőven adja mindazokra áldását, kik a karácsonya feldíszítéséhez legcélszerűbb adományokkal hozzájárulni képeskedtek. Végül a gyermekek nevében egy óvodás leányka köszönte meg a sok szép ajándékot s ezzel az ünnepély véget ért.

Előfizetőinkhez.

Kérjük mindazon előfizetőinket, kik hátralelkben vannak, illetve előfizetésük e hó végével lejár, sziveskedjenek az előfizetési díjat lapunk kiadóhivatalába minél előbb beküldeni, nehogy a lap további küldésében fennakadás történjék.

A Fejérmegyei Napló előfizetési ára marad a mi volt azelőtt:

Egész évre . . . 5 frt — kr.

Fél évre . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

HIREK.

— **Visszatérés.** Csak minap adtunk hírt egy izraelita ifjú megkereszteléséről. Most ismét egy visszatérésről írhatunk. Ugyanis f. hó 26-án Almádi József 25 éves, nős református, ki Máyer Borbálával vegyes házasságban élt, visszatért a kath. egyházba. A hitvallást Látics György káplán kezeibe tette le.

— **Nemeslelkű adomány.** Dr. Steiner Fülöp, megyés püspök, ki annyira szívén viseli a szegények és szűkölködők ügyeit a karácsonyi sz. ünnepek alatt 50 frtot osztott szíjjel a házi szegények között, — a kath. lényegyetlenek ismételve szintén 50 frtot egyeskedett küldeni.

— **A felsővárosi templom jötevői.** A hitnek élénk, cselekedetekben nyilvánuló fellendülést fennen hangoztatják azon nagyszabású jótétemények, melyeknek a felsővárosi templom rövid idő alatt részese lön. Két új oltár, egy Jézus sz. szíve, egy Mária sz. szíve szobor és egy lourdesi barlang hirdeti I-ten nagyobb dicsőségét s a buzgó hívek áldozatkészségét. — Alig, hogy elkészült a sz. Mihály arkangyal tiszteletére emeltetett új oltár, Farkas Mihály felsővárosi hitbuzgó polgár bőkezűségéből, alig hogy felszenteltetett dr. Steiner Fülöp megyés püspök által, már egy újabb oltár készítésének terve született meg egy jámborlelkű nő, özv. Peresztegi Nagy Györgyné, szül. Rajosa Erzsébet szívében. Ezen második új oltár magyarországi sz. Erzsébet tiszteletére, már ez év augusztus havában teljesen elkészült. Aug. 30-án, Orangyalok vasárnapján szentelte fel azt dr. Steiner Fülöp, apostoli buzgósága püspök, mely alkalommal feltárva lánglelkének végtelen szeretetét hívei iránt, egy fenkölt sz. beszédet intézett hozzájuk, mely oly nagy hatással volt a hívekre, hogy könyekben áradozva nyilvánították hálás köszönetüket rájongsáig szeretett püspöküknek. De ez nem volt elég. Szilasy János és neje Jánia Mária tiszta szeretetüknek az Ur Jézus legszentebb szíve iránt szintén tetteleg kifejezést adni óhajtottak. Így létesült: azután a remek kivitelű Jézus sz. Szíve

szobra a felsővárosi templomban, melynek hasonmása a belvárosi székesegyházban látható. Tamás Vilmos, helybeli plébános szentelte azt fel szép beszéd kíséretében s adta át a hívek zrineinek, hogy feltárva ügyeiket, bajait, feltárva szívük háladoját, boruljanak le a Legszenőbb Szív előtt, ki oly áldogal terjeszti felénk karjait: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok és én megnyihlek titeket.“ Az Ur Jézus szívéhez oly annyira hasonló az ő legszenőbb Anyjának, Máriának szíve, hogy ki Jézus szívet szereti, lehetetlen, hogy hasonló érzelmekre ne gyuladjon Mária szíve iránt. A felsővárosi hívek között azután erre is találkozott jötevő, Fister József s neje Varga Erzsébet személyében, kik egy remek Mária szíve szoborral adtak kifejezést hő buzgalomnak Mária iránt. Ezen pompás talapzaton álló, elragadó szépségű Mária szíve szobor Münchenben készült, melyre egy tekintet már egy megható predikáció. — Van tehát már Jézus sz. szíve szobrunk, van Mária szívének szobra, melyeket a hívek gyengéd áhítata a gyertyák özőnével, virágok sokaságával a szívök hő imáival veszkörül folytatónan. De ez még nem minden. A legszenőbb Anya újabb ismét szűz lábaival érintette e földet Lourdesben s csodái sokaságával akarja e jelen hithideg világnak megmutatni, hogy ő jó Anyánk. Mivel csak kevesen vannak abban a helyzetben, hogy őt Lourdesben fölkeressék; hogy a lourdesi Szűzet élénkelben lelki szemek elé állíthassuk, erre is megadta a módot egy tiszteletben, becsületben megöszült házaspár, id. Fister János és neje, Per. Nagy Éva, kik egy nagy csinál és jó izléssel készítet lourdesi barlangot állítottak a szent Szűz tiszteletére. Csak az imént adta át, megáldva, szép beszéd kíséretében a hívek közbuzgóságának Tamás Vilmos plebanos Ezekhez nem kell bővebb magyarázat. Isten az ő szeretőknek viszont szeretője. Az ég áldása nem maradhat el azoktól, kik helyesen fogva fel Isten adományait, az ő dicsőségét így igyeksenek előmozdítani.

— **Felolvasó estély.** A felsővárosi sz. Sebestyénről nevezett fiók kath. körben f. hó 26-án, Karácsony második napján esti 6 órakor felolvasó estély volt, melyre a kör tagjai szép számmal gyültek egybe. A felolvasást Horváth Imre alelnök tartotta e czímen: „A hitélet és korunk.“ A felolvasást a tagok élénk tetzése követte.

— **Jótekönyvság.** A felsővárosi sz. rózsafűzér előimádozó szívek sugallatát követve, két szép, értékes keretbe foglalt szent képet, nevezetesen sz. Sebestyén, a kör vérszentjének s sz. Józsefnek képét voltak szivesek a felsővárosi kath. körnek adományozni. Fogadják az illetők e nemes tetteért a kör elnökségének ez uton is hálás köszönetét.

— **A vizivárosi kath. kör közgyűlése.** F. hó 27-én tartotta a vizivárosi kath. kör évi közgyűlését, melyen Fláskár József elnökölt. A kör helyiségét szorongásig megtöltötték a kör tagjai. Az elnök üdvözölte a közgyűlést, mely után Kiss Arisztid hosszabb beszédben beszámolt a kör egyéves működéséről s megköszönte a bizalmat, mely őt a jegyzői tisztségre meghívta. Ráb József pénztári jelentése után nagy lelkesedéssel Mayer Károly kanonok egyházi elnökké és Dr. Szalay Hubert rendkívül hatásos beszédben köszönte meg a megtiszteltetést. A választmányi tagok kisorsoltattak: ifj. Rózsa Ferenc és Antal Antal helyett felváltottak: Ráner István és Lézser Ferenc. Egyéb ügyek elintézése után az elnök megköszönte a tagok érdeklődését a közgyűlést bezárta. A körnek ez a fényes közgyűlése a legszebb reményekre jogosít mindnyájunkat s reméljük, hogy a kör a jövőben is olyan buzgóságot fog kifejteni, mint eddig.

— **Talált érem.** Krecz János székesegyházi egyházi, karácsonyi ünnepek alkalmával a székesegyházban egy „I“ betűs ezüst érmét talált. A károsult átveheti a Fejérmegyei Napló szerkesztőségében.

— **László főherceg arczképe.** József főherceg még a múlt télen megbizta Benczur Gyulát, a festőmesteriskola igazgatóját, hogy fesse le a szerencsétlen véget ért László főherceget. A művész megfelelt a megbízásnak s a mostani karácsonyra elkészítette a képet, amely a boldogtalan ifjú főherceget abban a vadászruhában ábrázolja, amelyben utolsó vadászkirándulására indult. Kezében puskával, arczán az ifúság élénkségével megy az erdő fáinak közt s a tájékból láthat ismerni az ágyai erdő egy részére. A remek festményt a főhercegi család az aicsuthi kastélyban fogja őrizni.

— **A város közgyűlése.** Székesfejérvár város december 29-én délelőtt fél kilenczórakor rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlés egyedüli tárgya Fiáth Miklós báró volt főispán diszpolgárrá választása volt. Az ünnepélyes aktus legnagyobb érdekességét az kölesőnözte, hogy megjelent a közgyűlés termében Kalocsay Alán, Székesfejérvár országos képviselője is, a törvényhatóság legifjabb tagja. Első megjelenése, mely összeesett a főispán bucsuzásával, nagy föltűnést keltett. A függetlenségi párt meglehetősen nagy számu híve köréje sereglett s a liberális városatyák remélten dugták össze fejüket. Általános volt sorak között a félelem: Hátha ez a rettenetes barát, a ki úgy legyűrte a liberális pártot a képviselőválasztások alkalmával, kedvet kap arra, hogy a diszpolgárrá választás alkalmával oda-dörögje a birtokában levő szónak villámai kíséretében azt a kérdést: Melyek azok az érdekek? Mi lesz akkor a polgármester szépen megfogalmazott és betanult beszédével s az ünnepség többi megállapított részletével? A félelem azonban alaptalan volt. Kalocsay Alán, — a hogyan ellenségei nevezik — a rettenetes barát, mosolygós arccal hallgatta a dicsőhymnust és pártja is csendes megadással járult hozzá a kitüntetéshez. Ugy látszik azt gondolták magukban: „De mortuus nihil nisi bene.“ Így aztán zavartalanul tehetete meg dr. Fanta Adolf az indítványt, s mondhatta el beszédét Havranek József polgármester, átnyújtva „a polgárerények jutalmának palmáját“, a melyt szokott kecsességével vett át a távozó főispán. Kár, hogy nem irták rá erre a „palmára“: „A sáska kiadójának!“ — Este fényes bankett volt az új diszpolgár dicsőítésére.

— **A bíróválasztás következményei.** Nadapon e hó 28-án volt a bíróválasztás, a melynek — mint levelezőnk írja — szomorú következményei lettek. A volt bíró Kailbach János, ugy látszik főlebbvalói előtt nagy érdemeket szerzett arra, hogy újból megválasztásának, mert a székesfejérvári járás szolgabírája Kornis Boldizsár is kiment, hogy a Kailbach megválasztását elősegítse. Az ellenpárt embereit azonban annyira felbőszítette a szolgabíró korteskedése, hogy Kornis jónak látta a nép haragja elől Székesfejérvárra menekülni. A bíróválasztás ilyen előzmények után a legnagyobb igazgatótsággal között zajlott le s a rendelt csak a kirendelt 4 csendőrrel lehetett fenntartani. Kailbach került ki győztesen a választásból, a mi az ellenpártot még jobban elkeserítette. Midőn már az éj leple borult a községre, egyszer csak 10 óra tájban a harang kongását vitte szét a faluban a fujdogáló szél. Tűzet jelzett a harang. Az utcán a tűz színe helye felé futó emberek kaján mosolylyal kiabáltak: Ég a bíró háza! Csakugyan a bíró háza égett a pajtával együtt. A nép hozzálátott az oltáshoz s ugy éjjel felé sikerült is a tüzet elfojtani. A bíró kára 500 frt. A tűz elhamvasztotta még Schvarcz Fülöp jegyző ceplőgéjét is, melynek ára 200 frt volt. Így végződött hétfőn, december 28-án Nadapon a szolgabíróválasztás által kandidált bíró megválasztása.

— **Élve eltemetve.** Mily számtalan eset fordult már elő, hogy a homokbányákban a

mélyen alácsott part leszakadt s maga alá temette a munkásokat és azok még sem vigyáznak jobban, hogy szerencsétlenség ne érje őket. Herczegfalvához tartozó, Dunahegyen december hó 22-én szintén előfordult egy eset — de ezuttal nem felnőtt munkással történt a szerencsétlenség, hanem egy fiatal 12 éves leánnyal, Vass Judittal, a ki a nevezett napon a lakásukhoz közel levő homokos gödörbe ment ki homokért s amint a partból ásta a homokot az leszakadt, maga alá temetve a fiatal leányt, a kinek kinos nyögését felfogta a homok réteg, s ott halt meg elevenen eltemetve. Vass Judit anyja midőn már elunta várni leányát keresésére indult s látva a leszakadt partot ott ásní kezdett s reá is akadt szerencsétlenül járt leányára, kit azután többek segítségével ki is ássott.

— **Névváltoztatás.** Göbölös Ferencz ondódi tanító úgy saját, mint Vilma, Ferencz és Béla gyermekei nevét a miniszterium engedelmével Szentesis-re változtatta.

— **Kálvinista-katholikus-zsidó.** Kénytelenek vagyunk ezalatt a gyűjtő cím alatt megemlékezni Pick-Steiner Soma úrról, a kinek úgy látszik éppen olyan sokféle a neve, mint a vallása. A „Székesfehérvári Hírlap” legutóbbi számában arra figyelmeztetett bennünket, hogy Pick-Steiner Soma nem zsidó, mint a hogyan tudósítók értesült, hanem római katolikus. Szívesen eleget tettünk a Székesfehérvári Hírlap várakozásának s közleményünket ezzel megkorrigáltuk. Sajnáljuk azonban, hogy tisztelt lapirányunk kritikáját ennek dacára sem tehetjük magunkévá s reméljük ezt nem is kívánja s hogy felemlítette bizonyonnan onnan, mert azt hitte, hogy kritikánk azért nem szolt dicsőítőleg Pick-Steiner Somáról, mert zsidónak tartottuk. Igaz ugyan, hogy mi, kiknek a zsidók, mint a liberalizmus leg-hívebb bajnokai, természetes ellenfeleink, nem rokonszenvezünk velök és minden politikai kérdésben úgy bánunk el velök, mint ellenségeink fölünk várhatják. Ezt az ellenségeskedést azonban eddig sem társadalmi, annálkevésbé pedig művészeti dolgokba nem vittük be. Ennyit a félreértések elkerülésére, akkor a midőn a hangversenyről írt kritikánkat föntartjuk a római katolikus Pick-Steiner Somával szemben is. — Nem hagyhatjuk azonban felemlítés nélkül, hogy egy helybeli etókelő uri ember előtt Pick-Steiner Soma kálvinistának vallotta magát! Mi igaz hát? Zsidó-e, mint azt tudósítók írta, katolikus-e amint azt kétségtelen adatokkal a Székesfehérvári Hírlap állítja, avagy kálvinista, aminek ő vallotta magát? — Kutassa ki az, a kit az emberek vallása érdekkel, mi reánk ez nem tartozik s most mint kuriozumot említettük a nagy eltéréseket.

— **Bedült ház.** Szombaton délután az öreg utcában levő Fister János-féle ház oldala — valószínűleg a nagy nedvesség behatása miatt — bedült, de szerencsére emberlelben kárt nem tett, mivel éppen abban az időtájban senki sem tartózkodott a szobában. A kár mindamellett több ezer forintba rug, melyet az összetört butorok tesznek ki.

Irodalom és Művészet.

Melyik lapot olvassunk? Minden pap és minden értelmes vallásos ember olvassa a „Religió Vallást” Magyarország leg-öregebb (56. év) kiválóan vallásügyi lapját. Szerkeszti dr. Breznay Béla thol. egyetemi tanár. Megrendelhető Budapesten, VI. Bajzatecza 14. negyedévre 2 frt 50 kr. Mutatvány-számok, míg egy egész szám készlete tart, bárkinek ingyen.

Zeneműajándékok. A Rózsavölgyi és tsá udv. zenemű kereskedő cégéln (Budapest, Kristófer 3.) megjelenik: „Myosotis — Nefelets” című keringővel egy új tehetség lép fel. Loroethian Karoline. Első fellépte sikert jelenít. A három szakasz-ból álló keringő főleg méla második dallama és ábrádos strófája révén mindenütt megfogja hóditan hallgatóit. Eljárásai pedig nagyon könnyű (ára 2 kor, 40 fil.) — Radics Béla a hírneves cigányprimás utolsó szerzeménye a dr. Hodossy Gidának ajánlott

Medikus — csárdás. Lendületes, hatásos csárdás megérdemli, hogy nagy kelendőségnek örvendjen. (ára 1 kor. 60 fil.) — Rózsavölgyi és tsára udvari czég gondoskodott újdonságról azok számára is, kik a kuplék szélesen elterjedt divatának hodolnak, ezen a téren Rosenzweig Hermann elsőrendű szállító a „Schadchen (Házasság közvetítő)” címen, német-francia szöveggel imént megjelent „Jux-Marsc” fülcsiklandó muzsikáján és tragikomikus versein máris szétlétben mulatnak, (ára 1 kor. 50 fil.)

Az új szini évad.

A jelenleg itt működő színtársulat január első napjaiban Sopronba megy, miután Dobó igazgatónak egy város nem nyújthat elegendő jövedelmet. Ez különben az ő dolga, mert hiszen az embereknek tudvalevőleg igen eltérő igényeik vannak s a mi egyiknek sok, az a másiknak lehet azért kevés. De a Dobó-féle magasabb igényeknek, a szerény Székesfehérvár nem lévén képes eleget tenni, az a szomorú háttérre van reánk nézve, hogy éppen a legunalmasabb téli napok alatt kellene nélkülözünk a szini előadásokat.

Ezen a bosszantó állapotban most egy segít a színház részvénytársulat, hogy január 5-étől április 11-éig terjedő színházi idényre egy más társulatnak fogja bérbeadni a színházat s e tétével bizonyosan nagy hálaára kötelezi a város közönségét, a mely Dobó kettős szerződése következtében valóságoslag a kapzsi igazgató áldozata lenne, ha távozása után a színház zárva kellene tartani.

A színház részvénytársulat eme gondoskodása a milyen díszesre, épen olyan szembe-szökő bizonyítéka annak, hogy Dobóval kötött szerződése milyen nagy képtelenség, s hogy azt a város közönségének érdekében megújítania nem szabad. Igaz ugyan hogy abban az esetben ha a részvénytársulat reménye valósul olyan derék és szolid színtársulatot fogunk kapni, a mely mintegy föl fog szabadtítani az alól a lidérczinyomás alól, a melyet a mostani Barnum-direktor nagyhangú plakátjai s örökös dísz-előadásai révén élveztünk. Mert hiszen szép dolog az a díszelőadás, de ha az ember hetenkint csak legfeljebb egy rendez előadást élvez, a többi napokon pedig mindég díszelőadást kell végig néznie, az egy kicsit sok, és bizony kifárasztja az ilyen ki-város közönségét. De hát Dobó úgy látszik rendez jegyzéket vezet a nap eseményeiről s mivel régi igazság, hogy: nulla dies sine linea — így az aztán Dobónak csak kijut mindennapra valamelyes ok a díszelőadásra, mint a hogyan a részeges ember talál okot az ivásra. Mint tudjuk a jövő évben —

— **Bjeloba Mária** meggyilkoltatásának évfordulóján a „Félszüzeket”, Frankl Móríc öznyilkosságának emlékére „Goldstein Számít” s végül Rigó Jancsi hercegnő szöktetését a „Csak párosan” című darabok díszelőadásával fogja, mint alkalomszerű darabokkal ünnepelni. Mert a vidéki színtársulatok „első” direktorának a fentemlített botránkozató darabok repertóirján vannak s hogy ez idényben nem kerülhetek díszelőadásban bemutatásra s meg kellett Székesfehérvár közönségének elégednie, hogy egyszerű előadásokban mutassák be, annak abban rejlik magyarázata, hogy az elmúlt év nem gondoskodott olyan eseményekről, amelyek azoknak díszben való előadását alkalomszerűvé tehetők volna. Ez évben azonban történtek ily események, s jövőre már alkalmasok lesznek a fentebb említett darabok a díszelőadásra. Mert Dobó igen ügyesen s alkalomszerűen választja ki a darabokat. Lám Fiáth báró volt főpán díszpolgárrá választása alkalmával is fényes díszelőadást rendezett s főleg igen alkalmoszerű darabokkal. Mert kimondja azt, hogy „A király házasodik” bohózatos vigjáték nem volt alkalomszerű! Igaz ugyan, hogy Dobó azért tanultatta be ezt a darabot, hogy azzal az új főpán instellációján ünnepel, de hát nem sikerült neki ezt a szép napot megérnie, s azért hálás kárpótlásul most adat-ta elő.

Ilyen előadásokkal agyongyötört félévesen után óhajtvá várjuk az új igazgatót, a ki

egyszerű előadásával a nemesebb szórakozással fogja meggyógyítani a grüöttüz és látványosságokkal agyongyötört idegzetüket.

Es éppen ez a vágyakozás s az a szükség, hogy Székesfehérváron még egy igazgatónak nyitjuk meg a színházat, bizonyítja mennyire helytelen a Dóbóvali szerződés. Belemet a részvénytársulat ebbe a neveléséges szerződésbe azzal ámitva magát, hogy az „első” director társulatának előadásai kárpótolni fogják az elveszendő félévesezért. Nem úgy lett. Dobó reklámhájászata nem hogy megnyerte volna, ellenkezőleg elidegenítette a színházba járó közönséget. Hiába a püspöki városok közönsége mindenütt sokkal erkölcsösebb semhogy felháborodás nélkül fogadná a pikantériákban bővelkedő darabokat és sokkal szolidabb semhogy egyéni tisztessége ne irtóznék minden reklámhájásztól. Es most a színház részvény társaság kénytelen egy másik direktort keresni, mert Dobó lenyuzva az első rókaról a bört a másik rókat keresni. Ez a kettős szerződés azonban lehet igen előnyös Dobó igazgatóra, de nem lehet semmi körülmények között előnyös a város közönségére. Mert most a szezon közepén nehezen fogunk a mi igényeinket megfelelő társulatot kapni, s ha kapunk annak a veszedelmek tesszük ki azt a társulatot, hogy itt megbukik, miután Dobó barnumoskodása úgy elrontotta a helyzetet, hogy nehéz lesz a közönséget visszahódítani.

A tanulságot ez esetből éppen azért le kell vonni és jövőre egy olyan társulatnak adni ki a színházat, mely az egész idény alatt itt marad. Ez a közönség érdeke és a színház-részvénytársulatnak ezt kell mindenek fölött szem előtt tartani, annál is inkább mivel ugyanis a város nyakába óhajtvá akasztani a színházat.

Törvényszék.

— **A vadorzó.** Igen érdekes végtárgyalást kellett volna ma megtartani a székesfehérvári törvényszéknél, de a vádlott nem jelent meg így a tárgyalást el kellett bizonyítatlan időre halasztani. A vádlott egy vadorzó Heitmár Mihály isztiméri lakos, a vádló pedig Csörgői Sándor erdő-őr volt. Csörgői Sándor az isztiméri erdőben volt erdő-őr s még ez év elején történt, mikor rendez sétáját végezte az erdőben, midőn a bokrok közül egy ember ugrott eleje s reá lött kétszer. A lövések azonban csodálatos véletlen folytán sértetlenül hagyták. Az egyik lövés, mely golyós volt botjába furódott, melyet karján tartott, a másik lövés, mely apró ólomdarabos volt a fegyverének a tusába szóródott szét, melyet épen lövésre akart emelni. A fegyvert az ólomdarabok oly erősen találták, hogy az Csörgői melléhez vágódott nagy erővel, mire ő eszméletlenül el-esett. Midőn fölésmélt azt hitte, hogy megvan löve, de gondosabb vizsgálás után örömmel tapasztalta, hogy még egy ólomdarab sem taláta. Heitmár Mihály vadorzó azt hitte, hogy agyonlőtte az erdő-ört, mert ott hogyta s mintha semmi sem történt volna ismét a vadat leste és lött is egy őzet. — Ma volt ez ügyben a végtárgyalás, a melyre azonban csak Csörgői erdő-őr jelent meg s a vádlott Heitmár Mihály állítólag egy héttel ezeltől kiszökött Amerikába.

— **Biró és jegyző.** Kedden december 29-én Pabl Antal gánthi bíró tanui vád miatt állott a törvényszék előtt. Vádlott a gánthi jegyző volt, kiről Pabl bíró midőn ellene egy alkalommal fegyelmi eljárás volt folyamatban, azt mondta, hogy a jegyző azért vallott ellene, mert észrevette, hogy egy irat alá az ő nevét, s ezért felakarta jelenteni. A jegyző s miatt midőn már behozonyult, hogy csakugyan a bíró írta alá a kérdéses iratot, vádat emelt a bíró ellen hamis vád miatt. A törvényszék azonban tegnap tartott végtárgyaláson a bírót a hamis vád alól felmentette.

VASUTI UJ MENETREND.

— Érvényes 1896. okt. 1-től. —

Budapest—Székesfejérvár—N.-Kanizsa.

	indul	érkezik	indul	érkezik
Gyorsv.:	7:00 reg.	8:30 d.e.	8:40 d.e.	11:45 d.e.
Szem.v.:	7:10 reg.	9:16 d.e.	9:26 d.e.	1:39 d.u.
Vegy.v.:	2:25 d.u.	4:27 d.u.	4:33 d.u.	8:55 este
Vegy.v.:	5:25 d.u.	7:39 este	—	—
Gyorsv.:	7:45 este	9:11 este	9:18 este	12:10 éjjel
Szem.v.:	9:25 este	11:33 este	11:43 este	3:52 éjjel

N.-Kanizsa—Székesfejérvár—Budapest.

	indul	érkezik	indul	érkezik
Szem.v.:	12:15 éjjel	4:16 reg.	4:24 reg.	6:29 d.e.
Vegy.v.:	—	—	6:15 reg.	8:25 d.e.
Gyorsv.:	5:47 reg.	8:39 reg.	8:49 reg.	10:10 d.e.
Vegy.v.:	10:00 d.e.	2:10 d.u.	2:35 d.u.	4:31 d.u.
Szem.v.:	2:00 d.u.	6:00 d.u.	6:08 este	8:12 este
Gyorsv.:	5:06 d.u.	8:00 este	8:15 este	9:40 este

Sz.-Fejérvár—Veszprém. Veszprém.—Sz.-Fejérvár.

	indul	érkezik	indul	érkezik
Szem.v.:	5:20 d.e.	8:03 d.e.	4:19 reg.	6:— d.e.
" "	9:34 d.e.	10:52 d.e.	7:08 reg.	8:34 d.e.
" "	1:— d.u.	2:33 d.u.	4:43 d.u.	5:53 d.u.
" "	9:27 este	11:— este	9:11 este	11:09 est.

Székesfejérvár—Komárom-Ujszöny.

Indul:	d. e. 10:—	Vegyes v.	Érk.:	d. u. 2:46
	este 9:32	Személy v.		éjjel 12:41

Komárom-Ujszöny—Székesfejérvár.

Indul:	regg. 3:41	Vegyesv.	Érk.:	d. e. 8:22
	d. e. 11:27	Személyv.		d. u. 2:26

Székesfejérvár—Adony-Szabolcs.

Indul:	regg. 4:19	Vegyesv.	Érk.:	regg. 5:57
	d. u. 2:30	Vegyesv.		d. u. 3:47

Adony-Szabolcs—Székesfejérvár.

Indul:	regg. 6:37	Vegyesv.	Érk.:	regg. 7:54
	este 6:—	Vegyesv.		este 7:22

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban (kigyó-utca 9. szám) jutányos árért.

'Szülő- és Borgazdasági Lapok'.

A szülő- és borgazdaság * * * * *
* * * minden ágát felölelő szaklap.

Főszerkesztő:

Engelbrecht Károly,
m. kir. szülészeti és borborsági közp. főfelügyelő.

Felelős szerkesztő:

bárá Radossevich Tódor

Előfizetési árak:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

A lap hetenként egyszer (vasárnap) legalább is 16 oldal terjedelemben, számos ábrával jelenik meg.

Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V. ker. Árpád-u. 8. sz.

Élvevi köszöntő-kártyák, és tréfás levelezőlapok

a legnagyobb választékban kapható:

Hausman F.,

papirkereskedésében, Kossuth-utca 5. szám.

A duna-adori katolikus olvasó-körben szükségeltetik egy kisebb szerű

VENDEGLŐ.

Feltételek az igazgatónál megtudhatók.

Életnagyságu

ARCZKÉP

KRÉTARAJZBAN.

Legszébb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészes kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni. * Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

* * * Ügynökök mindenütt kerestetnek. * * *

FERENC-pálinka

(sósbornesz).

VÉRTES GYÓGYSZERÉSZ-FÉLE

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható: Gyógyszertárakban, drogueriákban, fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas gyógytár” világhírű gyógyszerei u. m.:

Dr. Heuffel-féle gyomor esszencia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacsek, Bónáti növény-nedv, Herkulesfürdői kőszénvizes, Injectio és capsulae végeletes stb.

Raktár Székesfejérvárott: Imrich Viktor gyógytára, valamint

VÉDJEY.

Vértés Lajos, sasgyógytára Lugoson 454. sz.

Nyomatott Számmér Imrénél, Székesfejérvárott.